

Субіна О. О.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та методики професійної підготовки,
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова*

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Питання якості електронної освіти останнім часом все частіше опиняються в центрі уваги дослідників, освітніх організацій, органів управління освітою різних рівнів. Це пов'язано також з масовим переходом освіти різних рівнів на дистанційне навчання з використанням інформаційних освітніх технологій, що відбулося в результаті світової пандемії та воєнного стану в Україні. Активне впровадження електронної освіти зумовило суттєві зміни в усталених практиках викладання, сприяло застосуванню суб'єктами освітнього процесу нових технологій подачі та засвоєння інформації, активному використанню освітніх е-платформ та технічних засобів навчання [2, с. 308].

На Всесвітньому освітньому форумі в Інчхоні (Корея, 2015), який проводився під егідою ЮНЕСКО, керівники та члени делегацій країн світу взяли на себе зобов'язання досягти достатнього рівня функціональної грамотності дорослого населення та підлітків (особливо дівчат та жінок), що передбачає використання інформаційних комп'ютерних технологій для поширення знань, забезпечення загального доступу до інформації та якісного, ефективного навчання. Незалежно від форми навчання метою освіти визначається забезпечення якісного навчання та досягнення запланованих цілей навчання.

Інчхонською декларацією «Освіта 2030: Забезпечення всеосяжної та справедливої якісної освіти та заохочення можливості навчання протягом усього життя для всіх» декларується намір урядів усіх країн світу створити рівні можливості для навчання протягом усього життя, незалежно від місця проживання та рівня освіти.

При належній увазі до контролю якості це передбачає забезпечення гнучкості навчання, а також визнання результатів, навичок та компетенцій, здобутих у результаті неформального навчання [1].

У Європі системи оцінки якості електронного навчання поширюються на різні сфери застосування електронної освіти: у галузі управління електронним навчанням: стандарти ISO, IMS; у сфері вимог до освітньої організації за умов реалізації електронного навчання

(інституційні підходи): інституційні системи UNIQUE, DETC; у галузі змісту та дизайну освітньої програми (програмні підходи): програмні системи ASIIN, CEL, eXcellence; в галузі інфраструктури: технологічні стандарти IMS, ADL.

Існуючі моделі контролю якості дистанційної освіти були проаналізовані групою норвезьких дослідників [3], які дійшли висновку, що моделі контролю якості онлайн-навчання можуть використовуватися для проведення:

- сертифікації, тобто. процесу визнання результатів навчання, наприклад, групою університетів;
- акредитації, тобто. формального процесу визнання результатів навчання регулюючим органом;
- консультування: наприклад, як рекомендації зі створення та підтримки процесу контролю якості в установі.

При цьому науковцями були сформульовані рекомендації [3] для забезпечення гарантій якості онлайн-освіти, серед яких:

- створити загальну міжнародну систему гарантії якості дистанційної освіти та застосувати її до різних онлайн курсів;
- здійснювати контроль якості та бенчмаркінг у сфері онлайн-освіти;
- використовувати кваліфікаційні групи для забезпечення якості сертифікатів, що видаються;
- заохочувати та підтримувати впровадження контролю якості онлайн курсів;
- здійснювати контроль якості кожного компонента онлайн курсів (управління ідентифікацією, викладання, доступність, система оцінювання та сертифікація).

Результати проведених досліджень вказують на те, що контроль якості курсів, орієнтованих на дистанційне опанування, має загалом на меті: забезпечити виконання завдань освітніх закладів, що реалізують освітній процес з використанням онлайн курсів та забезпечити виконання завдань і прагнень учасників навчального процесу, що навчаються з використанням онлайн ресурсів.

Зарубіжні та вітчизняні науковці у сфері якості електронного навчання загалом сходяться на думці, що питання якості електронного навчання мають регулюватися на міжнародному, національному та інституційному рівнях.

Список використаних джерел:

1. Інчхонська декларація: концепція розвитку освіти до 2030 року.
URL: <https://msu.edu.ua/library/wp-content/uploads/2019/02/prykklady-oformlennja-bibliohrafichnoho-opysu-zhidno-dstu-8302.pdf>

2. Субіна О., Марченко Н. Сучасні тенденції розвитку та реалізації дистанційної електронної освіти в Україні та на міжнародному рівні. Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. – Дрогобич : Видавничий дім «Гельветика», 2022. – Вип. 54. Том 1. – С. 308-214: <http://aphn-journal.in.ua/54-1-2022>

3. Ossiannilsson E. et al. Quality Models in Online and Open Education around the Globe: State of the Art and Recommendations. 2015.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-74>

Талавіра Н. М.

*кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри германської філології
та методики викладання іноземних мов,*

Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя

ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ПІДТРИМКИ УКРАЇНИ У ПРОМОВІ БОРИСА ДЖОНСОНА

24 лютого почалося для українців зовсім непередбачувано: сусідня країна жорстоко напала на Батьківщину. Подолавши перший шок, ми почали діяти рішуче, покладаючись на власні сили та на допомогу всього світу. Вона виявлялася як в матеріальних речах, так і дипломатичному тиску, впливу, активних діях. Західні лідери вступили з промовами, де, з одного боку, засудили дії країни-агресора, а з іншого, запевнили наших громадян у всебічній допомозі. Дослідження засобів омовлення підтримки України в її героїчній боротьбі проти ворога є метою даної розвідки, яка здійснена на матеріалі промови тодішнього прем'єр-міністра Сполученого Королівства Великобританії та Північної Ірландії, виголошеної у перший день війни [5].

Як і будь-який публічний виступ, промова Бориса Джонсона мала на меті сформулювати думку, вплинути на точки зору слухачів, маніпулювати їхнім ставленням до поданої проблеми. Водночас його звернення до власного народу було спробою пояснити, що відбувається у країні, інформацію про яку вони отримують спорадично і знають лише окремі факти, донести до британців важливість і негайну необхідність допомогти Україні. Маніпулятивний потенціал його звернення можна